

Az írók férgek. Röhögsz itt, bazmeg, azt hiszed, viccelek. Bosszúálló férgek, száalmasak, ezt jól jegyezd meg. De a jó-isten adjon neked annyi ész, hogy megfogadd, amit mondok, mert különben véged. Azt hiszed, vele majd nem úgy lesz. Mindenkiel úgy lesz. Rólam ne kérdezz, azt mondom, veled mi lesz. És ő sem más, ebben egészen nyugodtan megnyugodhatsz, már most. Hogy is hívják, mit mondtál. Mindegy. Nem hangzik jól. De az se, ha valami Géza lenne, vagy Sándor. Vagy más. Felőlem aztán lehetne akár nő is, nekem mindegy. Mind férgek. Most még nem hiszed el, tudom.

ves. Még az se, hogy tetszik-e, az a jó, ha amúgy nem. Ha kövér. Vagy bődös, az a jó, akkor csak addig, amíg ki nem húzza, aztán kész is vagy vele. Idefigyelj, ez olyan, hogy ezeknek ingyen belépőjük van a picsádba, igen, a picsádba, ne botránkozz itt nekem, én nem szépelgek, öreg vagyok már ehhez a punczgatáshoz. Belépőjük van, igazolványuk, bemondja, hogy ír és baszik. És ne érdekeljen, hogy hogyan ír, hogy amatőr-e, vagy ért is hozzá. Egyáltalán, ne is lásd, amit ír, nevét jegyezd meg, egy életre jegyezd meg biztosítéknak, de igyekezz mást nem is hallani. Amit meg mégis, azt jegyezd meg. Azt is biztosítéknak, igen.

Már hogy a jobbik eset. Az ártalmatlan. Közben bevásárlólistát írsz vagy verset mondasz magadban, elütöd az időt, érted, de magadban, bazmeg, ki ne nyisd a pofád, mert akkor azt hiszi, hogy neked ez a dilid, aztán belédszeret. Na ez meg a másik, hogy ridegen. Az ember azt hinné, hogyha ellenszenves, akkor majd nem. De ezeknek mindegy. Olyan a fajtája, ha kedves vagy, azért, ha más, azért. Most komolyan, fogod te azt tudni, hogy mikortól emlékezteted az anyjára vagy bármi ilyen? Meg ennek még az se kell érted, lát bármit, hogy fogsz meg egy kiskanalat, el se hinnéd, ha te azt tudnád, hogy mi megy ezeknek a fejében, aztán már ott is a baj, hogy jön a vers vagy a más, hogy így szeret, meg úgy, na hadd ne részletezzem.

Jó, hát persze adhatod itt nekem az úrinőt, persze, hogy te nem vagy kurva. Hát jobb, ha tőlem tudod, kisanyám, hogy az vagy. Mindenki az, aki picsával születik erre a világra. Pár év, ha okosabb vagy, hónap, oszt nem leszel ilyen finnyás. Csak az elején nehéz, főleg, ha szaga van. Úgy azért nehezebb. De azt is megszokod. Ha izzad. Vagy csinál a kádban, az már mindegy neki, amíg szétteszed. Vannak itt megoldások. A többihez majd hozzászoksz. Az is lehet, hogy fel se áll neki, akkor sincs baj, türelmesen, csak azt ne hidd, hogy megúszad. Sok ilyen faszhalott van köztük, de azt ők nem számolják bele. Hogy akkor nincs mivel. Ha nem áll föl, megvárod. Addig találkozs vele. De amíg a szerencsétlen el nem cseppen, nem nyugszol. Odáig egy pillanatra sem. És akkor megvárod, amíg ő un meg. Semmi érzélem közben, már ha mondjuk nem bődös. Meg semmi hiúság. Szebbet talál, nagyobb mellűt, tiszta haszon. Szopjon az. Szó szerint, vagy ahogy akartok.

Na, mindent tudsz? Ja, hogy mért jobb, ha dilettáns. Hát mégis mit gondolsz, számolj el már magadtól háromig. Mert mondjuk eljut odáig, hogy szenved, meg szeret. Ilyet is láttam már egy rakást, nyomtatja ezerrel a szemet meg az ajkat. Ezek nem unnak rá, meg nem is változnak. Mindig szem, meg ajak, meg Hold. Oszt arra sem emlékszik, milyen színű. Már a szemed, nem a Hold. Azt bezzeg tudja, azt megnyugodhatsz, hogy tudja. Csiklód is csak addig érdekli, megnyugodhatsz, amíg. Már ha nem cseszed el és nem társít hozzá arcot. Arcod ne legyen, csak ha ráveri. Fintorogsz itt, hát mi az, kimész, lemosod. Nekem itt ne undorodjál, ez mindent megtehet. Ez a féreg, mi is a neve. Aha. Az már igen. Na hát szépen vagyunk, hogy te már ilyenekkel indítasz. Mert hogy első, ugve? Nem férfi, bazmeg, író. Az író nem férfi. Az féreg, mondom, addig jegyezd meg, amíg mondom, mert most még mondom, aztán meg már nem mondom. Na mert olyannal nem kezdek, akinek nem első. Mert az már el van rontva. Hacsak nem vagy ribanc. Akkor még tárgyalhatunk.

Szóval, ha legközelebb látod ezt a te írócskádát, elintézed, megbeszéltük? Mit nem mondok? Ja, hogy a dilettánst. Hát édes lányom, mit akarsz te, szerelmesverset vagy nagyregényt? Ezek, bazmeg, nem felejtenek, meg tovább se lépnek. Húsz évig csak téged fog írni, az utolsó körömpiszkodig szét fog írni, ha igaz, ha nem. Még azt is beleírja, ha elég rafkós, hogy nem így volt,

meg hogy majd te azt gondolod, hogy nem így volt. Még ha van pofája, azt is, hogy neked volt igazad. Érted, hogy úgy volt. Mert tökmindegy, bazmeg, megengedheti magának. Amíg ő írja, tökmindegy, nála a fölény. Hogy ő ír téged.

Ja, szívem, hogy majd te is írsz. Hát mit írtál eddig, mutasd, ha van valami. Ja, hogy majd megtanulod. Azt bizonyára, ha eddig nem. Ahelyett, hogy lenyelned. Mert ha éppen az kell, felőlem le is nyelheted, olyan mindegy az. Iszol rá valami töményet, aztán már alig érzed. Én azt csináltam az ilyen nyelősöknél, hogy külön volt a gecikefe. Meg egy külön fogmosó. Aztán, ha elment, egy feles meg a fogmosás. Mikor még ilyen kényesebb voltam. Még külön csomag rágóm is volt alkalom utánra, ha érted, annyira émelylegtem eleinte. Na szóval nyeld le, ha azt akarja, szarj bele az egészbe. Hát nem egyszerűbb, mint kitanulni egy egész szakmát. Vagy művészetet. Pláne ezzel a te fickóddal. Ezzel a Gáspárral. Egyet mondok én, jól jegyezd meg, ez a te Gáspárod, bődös ez? Kövér ez? Na. Akkor aztán szavad ne halljam, mert ez jó. Mondanám én, a legnagyobb örömmel, hogy nincs akkora baj, de ez tud. Olvasod is, azt mondd meg? Hát elég baj, de mit tehetünk. Hagyd abba. Ha kérdi, hazudd azt. Bármit, de ne olvasd. Ha nagyon nem tud lekadni róla, inkább engeddd seggbe. Azt is inkább, de ne olvasd. Mert ez veszélyes. Ez megír, ez kiismer, ez rádjön, sőt, ezek olyanok, hogy ez át is ír. Érted. Másra. Kicsérél magad alól. Úgy akarja, hogy öszülsz, aztán egyik reggel arra ébredsz, hogy tényleg. Ez nem azért mondom, ez megtörtént. Velem-e, nem mindegy. Velem, most örülsz? Velem. Hogy beleírja, hogy felfedezett, így írja, felfedezett egy ősz szálát a veszekedés után. Három hétre rá, érted. Elolvasom, érted, most mindegy, hogy melyik folyóiratban, és ott van, nézed, ott van a szál.

Hogy én miért olvastam? Mert akkor még kezdő voltam. Most meg már azért, mert most már nincs vesztenivaló, hát elolvasom. Ezek meg csak írjanak, felőlem, írjon mind, amennyit csak jólesik. Ha még jön valaki, bár ide már senki se, de érted, ha jönne, jöjjön, ha annak még föláll rám, felőlem jöhet. Sőt, nekem már az is belefér, hogy ne. Hogy öregasszony vagyok én már, ne tologasson engem. Kis gecihuszár. Most már belefér, mert inkább írjon. Írja, hogy száraz a picsám, vagy hogy rágom a lábkörmöm, leszarom. Ha akarja, névvel, címmel, engem már az se. Engem már, édes lányom, rég elcsesztek. Réges rég. Később meg már nem tudtam annyit kúrni, hogy helyrehozzam. És mindezt miért, mert nem szerettem, isten verje meg azt a rohadt kis tetűt, lelkem rajta, hogy tényleg nem szerettem. Pedig megtettem mindent, de nem. Erre beleírja, érted bazmeg, beleírja, hogy mennyire akartam és nem ment. Nekem ne írja bele, rólam. Nekem ne, na mindegy.

Szóval, hogy egyszer s mindenkorra rövidre zárjuk, mert én kétszer ugyanazt nem mondom el. Szóval, kisanyám, ha nem akarsz így járni, amiket mondtam. És reméld a legjobbakat. Istenben hiszel? No nem baj, majd fogsz. Hidd el nekem, majd fogsz.

↳ Nyerges Gábor Ádám

Szem, ajak, Hold

Én azt mondom, ez az egy tanácsom van már harminc éve mindenkinek, csak szarnak is rá ezek, bezzeg mondhatom is én, de azt mondom, hogyha jön az író, mert az jön, édes lányom, mindenkinek jön egy nap az írója, ne somolyogj, bazmeg, mert felpofozlak, ha jön az író, ne is gondolkodj, a nevedet se mondd, csak le a bugyit, vágódj hanyatt és szét a lábad. Most ne nézz így rám, hogy mit tudok én erről, tudok eleget. Te viszont minél kevesebbet tudsz, annál jobb. És nem az, hogy szép-e vagy ked-

Szóval ne érdekeljen, hogy amatőr-e, ha amatőr, hát istenem, az is baszik, te sem vagy azért valami hercegnő, hogy csak gróftól fölfelel kapod be. Az a legjobb, ha bekapod, már ha nem vagy undorodós. Le is nyeled? Meg lehet szokni elég gyorsan. Most mi, hogy ilyenekről nem. Nem tartozik rám? Mehetsz is akár isten hírével a fickódhoz, hogy is hívják, ja igen, ahhoz, menjél csak, aztán oldd meg magad, de utána ne gyere nekem bögni, hogy ez meg az. Na szóval hidd el, a dilettáns még a jobb.